

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ
Ετήσια δρ. 10.—
Ἑξάμηνος » 5,50
Τρίμηνος » 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἐξωτερικοῦ
Ετήσια φρ. χρ. 12.50
Ἑξάμηνος » 6,50
Τρίμηνος » 3,50

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθήναις, 3 Νοεμβρίου 1918

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 20. Ἐξωτερικ. λεπ. 25
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 88, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 49

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝΙ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)

Ἡ νύκτα πέρασε ἤσυχη (*), χωρὶς ἐπεισόδιο, καὶ τὴν ἄλλη μέρα, 16 Φεβρουαρίου, ἐξακολούθησαν τὴν πορεία τους, ἀρχὴ μᾶλλον παρὰ κουραστική, — μέσα στὸ δάσος.

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ μόλις μπόρεσαν νὰ κάμουν ἕξη μίλλια, γιατί κάθε στιγμή ἐπρεπε νὰ νοίγουν δρόμο μὲ τὸ πελέκι. Δενδροφίλοι ὅμως οἱ ἀποικοί, ὅπως ὅλοι οἱ εὐγενεῖς ἄνθρωποι, δὲν ἐπέεραξαν τὰ ψηλά καὶ ὠραία δένδρα, — ποὺ τὸ ρεῖσιμό τους ἄλλως τε θὰ τοὺς ἔδινε κόπο πολὺ, — ἀλλὰ ἐθυσίαζαν στὴν ἀνάγκη μόνο τὰ μικρά. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως αὐτῆς τῆς δενδροφιλίας ἦταν, ὅτι ὁ δρόμος τους δὲν ἀνοίγε ἴσιος, εὐθύς, παρὰ ἐπαιρνε μιὰ λοξὴ διεύθυνσι καὶ ἐμάκραινε μὲ πολλὰ στριφογυρίσματα.

Τὴν ἴδια ἡμέρα, ὁ Χάρμπερτ ἀνακάλυψε νέα φυτὰ, ποὺ ἡ παρουσία τους δὲν ἔχε σημειωθῇ ἀκόμη στὸ νησί τῶν ἀποίκων, καθὼς κατὰ δενδροειδῆ ρεῖσιμα, μὲ κλωνιά πεσμένα, ποὺ λὲς καὶ χύνονταν σὰν τὸ νερὸ ἀπὸ τὸ συντριβανὶ καὶ κατὰ χαροῦπιες, ποὺ οἱ ὀνάγκηδες μασοῦσαν μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι τοὺς καρπούς τους, καὶ ὅχι μόνοι οἱ ὀνάγκηδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀποικοί οἱ ἴδιοι, γιατί τὰ χαροῦπια ἐκεῖνα ἦσαν ζουμερά καὶ γλυκά. Ἀπάντησαν ἀκόμα καὶ συστάδες ἀπὸ θαυμάσια καυροί, ποὺ οἱ κυλινδρικοὶ τοὺς κορμοί, στεφανωμένοι ἀπὸ ἕναν πράσινο κῶνο, εἶχαν ὅπως διακόσια πόδια. Ἦταν ἴδια μὲ τὰ βασιλόδεσνδρα τῆς Νέας Ζηλανδίας, περίφημα ὅσο καὶ οἱ κέδροι τοῦ Διβάνου.

Ζῶα, πουλιὰ καὶ τετράποδα, δὲν ἀπάντησαν ἄλλα, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἤξεραν. Εἶδαν ὅμως ἀπὸ μακρυνά, χωρὶς νὰ μπορέσουν νὰ τὰ πλησιάσουν, καὶ δυὸ μεγάλα πουλιὰ, ψηλά σὰν καμηλοπούλια καὶ μὲ φτερὰ βαθύχρωμα, ὅμοια σχεδὸν μὲ τὰ καζοάρια τῆς Αὐστραλίας, ποὺ ἀνήκουν εἰς συνομοταξία τῶν μακροπόδων. Ὁ Τὸπ ἐκυνήγησε τὸ ζευγάρι ἐκεῖνο μ' ὅλη τὴν εὐκίνησιν τῶν τεσσάρων ποδῶν του· τὰ δίποδα ὅμως τοῦ ἐξέφυγαν, μὲ μιὰ ταχύτητα καταπληκτική.

Ὅσο γιὰ τὴν ἀνθρώπινα, ἀνακάλυψαν καὶ ἐκεῖ μερικά. Κοντὰ σὲ μιὰ σβυσμένη φωτιά, ποὺ φαίνονταν ὅτι ἔκαιγε ἀκόμη πρὸ ὀλίγου, εἶδαν κατὰ πατημασιὰς καὶ τῆς ἐξέτασαν προσεκτικὰ. Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐξέτασι, ἀπὸ τὸ μέγεθος τοῦ μακροῦς καὶ τοῦ πλατύς ὄλων τῶν ἰχνῶν, βόηκαν εὐκολὰ ὅτι ἦταν καμωμένα ἀπὸ τὰ πόδια πέντε ἀνθρώπων. Οἱ πέντε κατάδικοι λοι-

πὸν εἶχαν κατασκηνώσῃ ἐκεῖνο τὸ μέρος. Αὐτὸ ἦταν ὀλοφάνερο. Ἄν ὅμως ἡ πατημασιὰς ἦταν ἕξη εἰδῶν, ὁ ἕκτος τύπος θὰ ἦταν βέβαια ἀπὸ τὸ πόδι τοῦ Ἀύρτων. Καὶ αὐτὸ φανερό.

— Ὁ Ἀύρτων δὲν ἦταν μαζί τους! εἶπε ὁ Χάρμπερτ.

— Ὁχι, ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ. Ποῦ θὰ πῇ πῶς οἱ κακούργοι τὸν εἶχαν ἀπὸ τότε σκοτώσῃ. Ἀχ, δὲ θὰ βροῦμε τὸ λημέρι τους, νὰ πᾶμε νὰ τοὺς κυτῆσουμε σὰν τίγρεις.

— Δὲν τὸ πιστεύω νὰ ἔχουν λημέρι, εἶπε ὁ ρεπόρτερ. Πιθανώτερο μοῦ φαίνεται, ὅτι τριγυρίζουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Αὐτὸ θὰ ἦταν τὸ συμφέρον τους, ὥς τὴ στιγμή ποῦ θὰ γίνονταν κύριοι τοῦ νησιοῦ.

— Κύριοι τοῦ νησιοῦ! ἐφώνησε ὁ ναύτης. «Κύριοι τοῦ νησιοῦ!» ξανάπε μὲ πνιγμένη φωνὴ λὲς καὶ ἕνα χεῖρ σιδερένιο τοῦσφιγγε τὸ λαιμό. Ἐπειτα, μὲ ἡρεμώτερο τόνο, ῥώτησε:

— Ἐξέρετε, κύριε Σμιθ, τί σφαῖρα ἐβόλῃ στὸ τουφέκι μου;

— Ὁχι, Πέγκροφ!
— Τὴν ἴδια σφαῖρα ποὺ τρύπησε τὸ στήθος τοῦ Χάρμπερτ καὶ σὰς βεβαίω πῶς αὐτὴ δὲν θὰ λαθῇ!

Ἀλλὰ οὔτε ὁ θυμὸς, οὔτε ἡ ἐκδίκησι μ' ἐμποῦσαν νὰ ἐναντιώσων ζοῇ στὸν Ἀύρτων. Ἄλλοι μόνο! ἀπὸ τὴν προσεκτικὴ ἐκείνῃ ἐξέτασι τῶν ἰχνῶν, οἱ ἀποικοὶ ἐπρεπε νὰ παλπισθοῦν πῶς θὰ ξανάβλεπαν ποτὲ τὸν δυστυχισμένον σύντροφό τους!

Τὴν νύκτα ἐκείνη κατασκηνώσαν δεκατέσσαρα μίλλια μακριὰ ἀπὸ τὸ Γρανίτινο Παλάτι καὶ κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Κύρου Σμιθ, πέντε μόνο ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι τῆς Σαύρας.

Πραγματικῶς, τὴν ἄλλη μέρα ἐφθάσαν εἰς τὴν ἀκρὴ τῆς χειρσονήσου. Εἶχαν διασχίσει τὸ δάσος ἐς ὅλο του τὸ μακρὸς. Ἀλλὰ τίποτα, πουθενὰ δὲν τοὺς ὡδήγησε νὰ ἀκαλύψουν τὸ καταφύγιο τῶν ἐχθρῶν τους οὔτε τὸ ἄλλο, ὅχι λιγώτερο κρυφὸ, τοῦ Ἀγνώστου εὐεργέτη τους.

Ὡς τώρα λοιπὸν δὲν εἶχε πραγματοποιηθῇ οὔτε ὁ ἕνας σκοπός, οὔτε ὁ ἄλλος.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ἐξορνήσῃ τῆς χειρσονήσου Σερπαντίνης. — Κατασκηνώσῃ ἐπὶ τὸ στόμιο τοῦ Καταράκτη. — Ἐξακόσια βήματα ἀπὸ τὴ στάνη. — Ὁ Γεδεὼν Σπλέττ καὶ ὁ Πέγκροφ φεύγουν γι' ἀναγνώρισι. — Ὁ γυρισμός τους. — Ὅλοι ἐμπρός! — Μία πόρτ' ἀνοικτή. — Ἐνα παρὰ φῶς φωτισμένο. — Στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ.

Ἡ ἀκόλουθη μέρα, 18 Φεβρουαρίου, ἀφιερώθηκε στὴν ἐξερεύνησι ὅλης ἐκείνης τῆς διασωμένης χώρας ποὺ ἐσχημάτιζε τὴν παραλία, ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι τῆς Σαύρας ὡς τὸν ποταμὸ Καταράκτη. Οἱ ἀποικοὶ μπόρεσαν νὰ ψάξουν καλὰ αὐτὸ τὸ δάσος, ποῦ τὸ πλάτος του κυμαίνονταν ἀπὸ τρία ὡς τέσσαρα μίλλια, γιατί βρῖσκονταν ἀνάμεσα εἰς τὴν δυὸ ἀκτὴς τῆς Σερπαντίνης. Τὰ δένδρα, μὲ τὸ ψηλὸ τους ἀνάστημα καὶ τὸ

πυκνὸ τους φύλλωμα, μαρτυροῦσαν τὴ γονιμότητα τοῦ ἐδάφους, μεγαλήτερον ἐδῶ παρὰ σὲ κάθε ἄλλο μέρος τοῦ νησιοῦ. Θάλεγε κανεὶς πῶς ἦταν ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὰ παρθένα ἐκεῖνα δάση τῆς Ἀμερικῆς ἢ τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς, μεταφερόμενον εἰς τὴν εὐκρατὴ αὐτῆς ζώνης. Αὐτὸ ἐσήμαινε, ὅτι τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα βλαστήματα εὗρισκαν στὸ ἔδαφος τῆς Σερπαντίνης, τὸ ὑγρὸ στὴν ἐπιφάνεια, ἀλλὰ ἔστω ἐσσωτερικῶς ἀπὸ τῆς φωτιᾶς τοῦ ἡφαιστείου, θερμοκρασία ποὺ δὲν μπόρουσε νὰ τὴν ἐξῇ ἕνα εὐκρατο κλίμα. Καὶ τὰ κυριώτερα δένδρα τοῦ δάσους ἦταν πάλι καυροὶ καὶ εὐκάλυπτοι, ποὺ ἐδῶ ὅμως ἐπαιρ-

«Μὲ λάθοντες! ἐφώνησε ὁ Ἀύρτων»

γὰν διαστάσεις γιγαντιαίας.

Ἀλλὰ ὁ σκοπὸς τῶν ἀποίκων δὲν ἦταν βέβαια νὰ θαυμάσουν μόνο τὸ φυτικὸ αὐτὸ μεγαλεῖο. Ἦξεραν, ὅτι ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, ἡ νῆσος Λιγκολν μ' ἐμποῦσε νὰ συγκριθῇ μὲ τὰς Κανάριους, ποὺ τὸ πρῶτό τους ὄνομα ἦταν Μακάριοι Νῆσοι. Ἀλλὰ τώρα πᾶ, δυστυχῶς, δὲν τοὺς ἀνῆκε ὁλόκληρη. Τὴν μοιράζονταν μὲ ἄλλους. Κακούργοι πατοῦσαν τὸ ἔδαφος τῆς καὶ ἐπρεπε νὰ τοὺς ἐξοντώσουν «μέχρις ἐνός»...

(*Ἐπταὶ συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΝΟΣ

(*) Ἴδε εἰκόνα 47ου φύλλου, σελ. 261.

32^α ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

[Συνέχεια και τέλος: Ίδε σελ. 266.]

Η Δάφνη άξαφνα μιάς διηγείται πώς, όταν ήταν μικρή, είχε το κακό έλάττωμα να είναι πεισματάρα. Μιά μέρα όμως την έπαθε χλωτική. Για να μη φάη, στο τραπέζι, έπειδή την είχε μαλώσει η μαμά της κι η κυρία έπεισμονσε, έλπε πως είχε άρρωστη. Εκείνη τη στιγμή, πήγε η υπηρέτρια μιάς φίλης τους και προσκάλεσε τα παιδιά 'ς άπογευματινή. «Οι άλλοι άς πάνε, έλπε η μητέρα· η Δάφνη είχε άρρωστη και θα μείνει στο σπίτι.» Τι να πη; «Επρότιμηση να χάση τη διασκέση. Αυτό όμως της κόστισε κι' από τότε έκοψε το πείσμα.»

Το Χρυσορόδινο Συννεφάκι άπαντή με τα λίγα αυτά και χαριτωμένα: «Προτιμώ εκείνο το μάθημα που μουδωσε κάποτε ο μπαμπάς μου με την πήχη του μαγισιού, γιατί είχα άδειάσει το κουτί με τη 'χαράρι' (πουνέ τη τώρα!) Το προτιμώ δέ, γιατί αυτό μ' έκανε άποφευγόν τη 'χαράρι και το γλυκό σάν κινίνο'. Τόσο πολύ όμως; Περιεργο! Χωρίς άλλο η πήχη θα ήταν... σιδερένια.»

«Άς άφίσουμε τώρα τους άλλους και άς άκούσουμε τον 'Απόγονο του 21. Κι' αυτός κάποτε πήρε ένα μάθημα στο δρόμο από... ένα άμάξι, που λίγο έλειψε να τον κάμει δυο κομμάτια. Γιατί ένομιζε πως προφταίνει να περάσει από το ένα πεζοδρόμιο στο άντικρυνό, ενώ δεν έφρόφτανε. Και προσθέτει: «Μη δν όμως δυο κομμάτια, αλλά σπως και ύγνης,είμπορώ να έξακολουθώ τα μαθήματά μου, τα οποία όλα είνε καλά, διότι όλα είνε χρήσιμα.»

«Ετσι ο 'Απόγονος του 21 μιάς περνά στον τελευταίο σωρό: Είνε εκείνοι που προτιμούν όλα τα μαθήματα και κανένα. Με άλλους λόγους εκείνοι, που πότε με διάφορες έξυπνάδες, πότε με διάφορες κουταμάρες και πάντα σχεδόν μέ... πολυλογία, άποφεύγουν ν' άπαντήσουν στην ερώτησή σου. Είνε όμως και μερικοί που τα λένε, όμολογουμένως, νόστιμα. Παραδείγματός χάρι, το Δαρισσαϊκό Διαβολάκι, ή 'Αναγέννησις του 'Ελληνισμού (που άν έγκράσση προτίμησι, φοβάται, λέει, καμιά επανάστασι των βιβλίων της κι' αυτή θέλει ήσυχία...) ή Γιοπανώζα, ή 'Αμάραντος Δόξα (άν και αυτή προτιμώ... αλλά πέντ' έξη μόνο!) ή Εύγενία Μ. Τυμβίου (κι' αυτή, αλλά κάπως λιγώτερα,) και ή Ψυχή της Σαφούς, που το συμπέρασμα της είνε ότι 'όλα τα μαθήματα της άρέσουνε περισσότερο!»

Να σάς πώ, δεν είνε άσχημη ιδέα! Νάπαθ' ένα παιδί όλα τα μαθήματα, — μιά εγγλήθεια, πραγματικώς, — και να το λέη κι' εύμορφα, μπορεί να διακριθί... και σε μιά Κυριακή.

— Καλά πήγαμε, λέω της 'Αγάπης. Δόξα σοι ό Θεός, έγεινα περδίκι. Έλα τώρα, διάβασέ μου και τις άπαντήσεις που έξεχώρισες για τα βράβεια.

Η 'Αγάπη μ' έντυπάζε με άπορία.

— 'Ανώνια μου, δεν είσαι καλά! μου άποκριθήκε. Για βάλε άλλη μιά φορά το θερμομέτρο. Και πότε ξεχωρίσαμε άπαντήσεις για τα βράβεια; Αυτό γίνεται ύστερα, άπ' όλους τους σωρούς.

— Ωστε δεν είνε άλλες;...

— Καμιά.

— Ω, δυστυχία!

— Γιατί;

— Και ρωτῶς; Δεν είδες λοιπόν πώς

δεν έχουμε άπάντησι για Πρώτο Βραβείο; Δεν κατλαβεσ, πώς καμιά άπ' όσες διαβάσαμε, δεν ξεχωρίζει τόσο πολύ, για να προτιμηθί;

— Ναί, έχεις δίκιο... Μά δεν πιστεύω να είνε κανένα δυστύχημα. Άς δώσουμε το Πρώτο Βραβείο με κλήρο. Νά, ο Δικέφαλος 'Αετός, ό Νικητής της Άθριον...

— Όχι! όχι! Έμεις θέλουμε τώρα ένα Νικητή της Σήμερον... Κι' ήρος για το Βραβείο της Κυριακής... πότε άκούστηκε;

— Άς άκουσθί τώρα...

— Δέ γίνεται! Άχ, τι θα κάμουμε!.. Τι θα πη κι η κυρία Διάπλασις;.. Θα τιά βάλλη μαζί μου. Είδες, θα μου πη, τι σαγή που ήταν ή ερώτησί σου; Μέσα σε 35,000 παιδιά που βλέπουν το φύλλο μας, — τοδύλαστο! — δεν εύρέθηκε ένα να έμπνευσθί μιά ώραία άπάντησι!..»

Στενοχωρήθηκα τόσο πολύ, ώστε μου φάνηκε ότι άρχισε πάλι να μου μπαίνει πυρετός...

Τη στιγμή εκείνη άνοιξε ή πόρτα και μπήκε ή Κυρά Μάρθα.

— Ένα χαρτί γυρεύω για προσάνναμα, έλπε. Μου δίνετε κανένα κομμάτι παληόχαρτο;..

Από τη φούσκα μου την άποτήρα:

— Δεν έχουμε χαρτιά!.. Μόνο δουλειά έχουμε! Φύγε τώρα!

«Άλλά ή Κυρά Μάρθα δεν ήσχωρεί εύκολα. Έχει κι' ύπομονη κι' έπιμονη. Άλλως δε έβλεπε τόσα χαρτιά στο τραπέζι, που ήταν άδύνατο να πιστέψη πώς δεν περισσεύε ούτε ένα φυλλαράκι για προσάνναμα.

— Αυτά εδω τι είνε; ρώτησε.

— Τι λές; την άποτήρα τώρα ή 'Αγάπη.

Από της 'Απαντήσεως της Κυριακής θα σου δώσουμε νάνι-νής;

— Και δεν άνάβουν, καίμενη, έπρόσδεσα μαλακώτερα. Δεν παίρνουν φωτιά, νά!..

Η Κυρά Μάρθα, δισπαστη κι' άπτόνη έξακολουθούσε να έπισκοπή το τραπέζι.

«Άξαφνα έδειξε 'ς ένα μέρος και έλπε: — Κι' αυτό; χροιάζεται κι' αυτό;

«Ήταν ένα παληόχαρτο, κηλιτωμένο από τα γατρικά μου και μισοσκεπασμένο από κουτιά και μπουκαλάκια. Το είχα, φαινόταν, βάλλη εκεί, για να μη λερώνηται το τραπέζι.

— Ούφ! αυτό πάρ' το! έκαμα για να την ξεφορτωθώ.

Και τραβήξα, κάτω άπ' τα κουτιά και τα μπουκαλάκια, το λερωμένο εκείνο χαρτί. Ποιν το δώσω όμως, κατά συνήθειά μου παληά κι' άπαράβατη, έφριξα μιά ματιά να ιδω τι είνε. Και φαντασθήτε την έκπληξί μου, όταν έδιάβασα από πάνω: «'Απάντησι εις την 32αν Κυριακήν», και από κάτω: Βασίλειος ό Βουλγαροκτόνος!

Την διατρέχω βιαστικά και βλέπω εύθως πώς είνε έξοχη, ή καλλίτερη άπ' όλες! (Πώς φαίνεται το καλό πράγμα!) Σωθήκαμε! Έξάλλος από τη χαρά μου, πετώ στην Κυρά-Μάρθα μιά χούφτ' από της άλλες άπαντήσεις κι' άγκαλιάζω την 'Αγάπη. Η στιγμή είνε πολύ συγκινητική... Ο πυρετός τρέπεται σε άτακτη φυγή... Μά διαβάστε αυτή την άπάντησι, και θα ιδήτε άν δεν είχαμε δίκιο, κι' αυτός κι' εγώ:

«Όταν θα διαβάσετε της γραμμές αυτές, δεν θα παρακολουθώ ίσως πιά παρά το πικρό και άμυρό μάθημα της ζωής. Τη στιγμή όμως που σάς γράφω, άκούω ακόμα πολλά μαθήματα, κι' ένα άπ' αυτά το άγαπό με την καρδιά μου, γιατί αυτό είνε τ' σκαλοπάτι που θα μ' άνεβάσση άγριο στην κοινωνική θέσι που ποθώ. Κι' όταν βυθίζομαι στη μελέτη του, όνει-

ρεύομαι πολλές φορές με άνοιχτά τα μάτια... Βλέπω μέσ' στη γαλάζια άτμόσφαιρα της ύδρογεινιού μιά κοινωνία άπ' όθνη εύτυχη, πολιτισμένα και ειρηνικά, — όχι χονεμένα σε μιά άμορφη μάζα, όπως τα θέλουν ή ήλίθιες σοσιαλιστικές θεωρίες, αλλά άνεξάρτητα, δυνατό και ύπερηφανα, άγαπημένα όμως, με μόνο άνταγωνισμό την εύγενή άμίλλα της προόδου, με έμπιστοσύνη το ένα για το άλλο και με άλλη-λεγγύη χριστιανική... Κι' επάνω στην ιδανική αυτή οικονομική, βλέπω να ρίχνω θερμές και ολόφωτες της άχτίνας του ένας χρυσός ήλιος, που σήμερα είνε ακόμα άστράκι λαπεινό, μιά που θα λάμνη μιά μέρα στον κόσμο, γιατί ο σπόρος υπάρχει. Ο ήλιος αυτός είνε το ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΚΑΙΟΝ.»

Πώς ή ώραία, ή έμπνευσμένη, ή προφητική αυτή άπάντησι (μην ξεχνάτε πώς είνε γραμμένη από το 1917), παράπεσε, έξέφυγε, άνακατώθηκε και, άγνώριστη, κατάντησε ύποπόδιο των γατρικών μου, μνήν έξετάζεται! Όλα γίνονται στον κόσμο! Μήπως, άλλη μιά φορά, τι βραβευθείσα άπάντησι της Κυριακής δεν μιάς την έφερε ο μακαλάς, σε σχήμα χωνιού, που είχε μέσα τουλουμπούρι;

Πηγαίνουμε στη Διάπλασι, της δίνουμε άναφορά για όλα και, με την έγκρισί της, καταρτίζουμε αυτόν τον πίνακα:

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Βασίλειος ό Βουλγαροκτόνος [20Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ (άπό [15Ε] εις έκαστον): Δικέφαλος 'Αετός, Νικητής της Άθριον.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ (άπό [12Ε] εις έκαστον): Ίδεώδης 'Ελλάς, Μέλλων Νικητής, Κόρη του Βουνού. (Διά κλήρον αυτοί οι τρεις, από τους δεκαέξι έπομένους.)

Α' ΕΠΑΙΝΟΣ (άπό [12Ε] εις έκαστον): Αυτοκράτορα του Βούζαντιου, Ζινέττα, Τιάρκος, Χρυσή 'Ακτίς, Πικρατήριον, 'Ελληνική Σημαία, Παγκόσμιο 'Ονειρο, Τραγουδι της Λευτερίας, 'Ελληνικόν Στέμμα, Άλθροισ Ουρανός, Διάττων 'Αστήρ, Ξεπερμένος Λόρδος, Ουρανόσπουτι, Μεγάλη 'Ελλάς, Παναγία, Δάφνη.

Β' ΕΠΑΙΝΟΣ (άπό [8Ε] εις έκαστον): Νικηφόρον Θρίαμβος, Κλέφτικον Βόλι, Φτωχό Χιμορηλάτι, Χελασσοπούλι του Στάλου, Έσπερος, Χρυσόμαχος 'Ελλάς, Δάφνης Στέφανος, Βιρβαρο-Μικρός Λόρδος, Χρυσορόδινο Συννεφάκι.

Γ' ΕΠΑΙΝΟΣ (άπό [5Ε] εις έκαστον): 'Ελλάς Κόσμου, Έρπης, Έρμη, Ν. Δ. Παπαχρτζής, Φαέθων, Άνοιχτόκαρδος, Χρυσή Κροδιά, Άρίσταρχος ό Σάμιος, Κωνσ. 'Ελευθερουδάκης, Θεοαμείων Μεγαλοϊδεάτης, Κυπριακός 'Αστήρ, 'Ελλάς των 'Ονείρων, Τρελλοαρσενικός, Φρέντο, 'Ελέαντα, Κουκλίτσα, Άνθιμένο Μονοπάτι, 'Απόγονος του 21, Ψυχή της Σαφούς.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ, όλοι όσοι άναφέρονται εις την κρίσει, με [3Ε] εις έκαστον.

Και τώρα; Μη θέλετε ερώτησι για την 33ην Κυριακή;

«Α, όχι! Άς έλθη πρώτα χαρτί, άς ξαναγινή το φύλλο μας όπως ήταν, και τότε άμέσως. Γιατί τέτοια Κυριακή, κομματιαστή, με μισή εικόνα και με μισή... γρίππη, δεν έννοω να ξανακάνω. Θα πητε: τάλογοπαίνγνια... Μά τάλογοπαίνγνια δεν τάντικισθιστούν όλα. Περιμένετε λοιπόν και είνε να μη περιμένετε πολύ.

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

ΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

ΟΣΟΙ άνανεύσουν την συνδρομή των ή έγγραφούν δια το 1919 (η της 30 Νοεμβρίου, θα λάβω μέρος εις την 'Εξαριετική ήρωσιν, κατά την όποian ένας ήρος θα κερδίση μίαν Μετοχήν.

ΤΟ πρώτιστον καθήκον του καθ' συνδρομητού είνε ή έγκαιρος ανέσις της συνδρομής του. Το περον είνε το Ξεσπάθωμα. Έγγράφετε όσους είμπορείτε νέ-συνδρομητάς και άγοραστάς.

«Διάπλασι» πρέπει να την έ-ν όλα τα 'Ελληνόπουλα. Σείς την γνωρίζετε, συνιστάτε την, ροιζέτε την εις τους άλλους. Το ξάθωμα είνε καλόν δι' όλους: δι' τους έγγραφοντας, και δι' τους άγγραφομένους.

Η λησμονητέ και την 'Επαράν. Τα έξοδα της «Διάπλασεως» κολουθούν να είνε τόνον υπέ-κα, ώστε θα ήτο άδύνατον να ρκείη άν όλοι περιωρίζοντο ως εις το να πληρώνουν την δρομήν των. Οι δυνάμενοι πρέ-είνε άνάγκη, να προσφέρουν κάτι παραπάνω.

ΟΣΟΙ δεν έστειλαν άκόμη το συμβόλιον της συνδρομής των δια 1918 (δρ. 2 οι του 'Εσωτερικού 2,50 οι του 'Εξωτερικού) άς έν-ηθούν να το προσδίδουν τώρα θ' ά στείλουν την συνδρομήν 1919.

ΤΩΡΑ που έγενεν άνακωχή και ήρηνή πλησιάζει, ή «Διάπλασις» έπει ότι από της Δεκεμβρίου θα πορέση να ξαναρχισή την όκτα-δον έκδοσίν της. Τουτο θα γίνη άμα έλθη χαρτί εις το σχή-της, το όποιον έχει ήδη παρα-ή και εύρίσκειται όλονεν εις την ή και υπάρχουν πολλὰ ιδες, ότι το χαρτί αυτό θα φορ-ή και θα φθάσει εις τας 'Αθή-πρό της 1ης Δεκεμβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 173^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΣΕΩΝ ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ (Συνέχεια και τέλος: Ίδε σελ. 267)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: 'Αφρισμένο Κό-47, 5, 7. — Πτερωτή Νίκη, 50. — Νέος 'Ελλην 46, 5, 7. — (Ι-μοι: Β. Γεωργούλης, 47, 5, 7.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: 'Ασκήρ. 32, 4, 2. Νικηφόρος Στρα-43, 5, 5. 'Ελληνική Μεγαλει-4, 4. Άλθροισ Ουρανός, 38, 4, 3. Μαζι, 36, 4, 7. Χρυσόμαλλον Δέ-36, 4, 7. Φωριδούς, 39, 4, 7. Α-ητος 'Αναζών, 43, 5, 5. Καρνο-4, 4. Εικόσινα, 37, 4, 7.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Προβιαχος τ. 'Ελευ-28, 3, 2. Ωγαλα Νηρη, 28, 3, 2. Άλδονάκι, 24, 3, 6. Ιούλιος-24, 3, 6. Αλκίς, 27, 3, 4. Ναυ-4, 4. Αέρος, 35, 3, 4.

ΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 έτών και κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Λέανδρος Γ. 87, 9, 7. — (Ισότημοι: Αά-

φνης Στέφανος. 64, 7, 5. Παιδί τ. Μέλλοντος, 72, 8, 7. Νίνα Ν. Κοτζί, 46, 5, 3. Καθουράνα, 49, 5, 7. 'Η-λος τ. 'Ελευθερίας, 65, 7, 6. Χαρά τ. Ζωής, 85, 9, 7. Δούκισσα τ. Σιλώ-72, 8, 7. Άνίκητος 'Ελλην, 47, 5, 5. 'Ελλάς τ. Μέλλοντος, (*) 75, 8, 7. 'Απριλιάτικο Τριαντάφυλλο, 49, 5, 6.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φουστανέλλας, 43, 5, 3. — Πράσινος Κάμπος, 41, 5, 5. — (Ισότημοι: Ζινέττα, 35, 4, 3.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κεραυνός, 30, 3, 2. Ν. Καίμακιδης, 26, 3, 5.

ΕΠΑΙΝΟΣ: Τρίκορπος, 17, 2, 3. Πα-7, 2, 3. Κόρη, 23, 3, 6.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Μέλισσα, 12, 2, 5. Δόν Κιγότης, 13, 2, 1.

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ όρθας λύσεις άναμξ εκ των τριών τάξεων και οι έξης: Δο-ξασμένο Εικόσινα, 16, 2, 4. Βαρβα-ρομάχος 'Ελλάς, 15, 2, 2. Στοιχειω-μένο Λάσος, 21, 3, 5. 'Ηρος τ. Κί-4, 1, 2. 'Εριφύλη Βουώνη, 2, 1, 1. Παυέλληρον Κλέος, 5, 1, 1. Μικρό Διαβολάκι, 16, 2, 1. Άντινοβόλων 'Η-λιος, 11, 2, 3. Μικρός Βιθυνός, 6, 1, 1. Κ. Α. Παπαδόπουλος, 18, 2, 2. Ξανθή Α. Παπαδόπουλος, 5, 1, 1. Κική Γ. Πισσία, 17, 2, 3. Φαίρηκη Άδρα, 10, 1, 4. Σύμβολον της 'Ελευθερίας, 4, 1, 1. Διαπλάσιακή Τέσρα, 11, 2, 1. Μίνα Α. Γράλλη, 2, 1, 1. Κόρη τ. Δουνάβε-ος, (*) 12, 2, 3. Χρυσός Αίωρ, 9, 1, 1. Φ. Γ. Γεωργούπουλος, 5, 1, 2. Ζζά-11, 2, 2. Γελωτοποιός του Βασι-λέως, 1, 1, 1. 'Ενδοξ: Σημαιοφόρος, 7, 1, 1. Σκανδαλάκι, 3, 1, 1.

(*) Παρόραμα: Εις το προηγούμενον φύλλον, στους 'Ισότημοις του Α' Βρα-βείου της Μεσαίας Τάξεως, έτέθη κατα παραδρομήν ή Κόρη του Δουνάβεως αντί της 'Ελλάδος του Μέλλοντος, ή όποία διά να μη λείπη από τάποτελέσματα σημειώνεται: σημερον εις την Μικράν Τάξιν. Τη; δε Κόρης του Δουνάβεως ή πραγματική θέσις είνε μεταξύ των «Ε-στειλαν προσέτι».

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 178ος ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Α'. ΕΞΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1919

1. — Εις τον Διαγωνισμόν τούτον δικαιούνται να λάβουν μέρος δωρεάν μόν, όλοι όσοι έχουν ηνυδύνησαν δια το 1918, (ή θα λάβουν έγκαίρως δια το 1919,) επί πληρωμή δέ λεπτών 50, εις γραμματόσημον, οι λοιποί συνδρομητάι, και δραχμής οι άγοραστάι.

2. — Έκαστος των διαγωνιζόμενων όφειλε να στείλη από μίαν Συλλογήν Πνευματικών 'Ασκήσεων ηρωσίων, ιδιων του, άδημοσιευτων, αι όποιαι δεν ποεί να είνε ούτε ολιγώτεροι των 10, ούτε περισσώτεροι των 15.

3. — Κάτωθεν της τελευταίας Πνευ-ματικής 'Ασκήσεως, μετά την λέξιν Τέ-λος, ή διαγωνιζόμενος όφειλε να γράψη την έξης «Διαβεβαίωσιν» και να υπο-γράψη αυτήν με το άληθές του όνομα: «Επί λόγω τιμής, διαβεβαίω η Δια-πλάσις, ότι όλας τας άνωτέρω Πνευ-ματικές 'Ασκήσεις συνέθεσα μόνος μου, ουδέμιναι δ' ές αυτόν άντέγραψα άλλα-γρόθεν ή χειρογράφου ή έντύπου, ούτε ήλποσα (έντός των Δημιωδών Διαιγμά-των), λεγόμενην παρ' άλλους.

4. — Συλλογί, περιέχουσαι άντιγραμ-μένας άλλων, ήτοι κλοπιμαίας 'Ασκή-

σεις, άποκλείονται του Διαγωνισμού. 'Αποδεδειγμένα καταγγέλλαι περί τού-του, είνε δεκτά από πάντα άναγνώστην.

5. — Η συλλογή πρέπει να είνε στο-τό δυνατόν πλήρης: να περιέχη δηλαδή 'Ασκήσεις όλων των ειδών.

6. — Απέναντι έκάστης 'Ασκήσεως, εις το περιθώριον της σελίδος, πρέπει άφεύκτως να είνε γραμμένη ή λύσις της.

7. — Όσοι λησμονήσουν ή παραλεί-δουν σκοπίμως να σημειώσουν εις το τετράδιον την ηλικίαν των, ή κατατα-χθούν εις την 'Ανωτέραν Τάξιν, οίαν-δήποτε ηλικίαν και άν έχουν.

8. — Αι 'Ασκήσεις πρέπει να είνε πολύ καθορηστικά και εύάγνωστοι, εις μεγάλη εκ κοινού χάρτον τετράδιον.

9. — Αι συλλογί, επιγραφόμεναι: «Πνευματικά 'Ασκήσεις δια τον 178ον Διαγωνισμόν» είνε δεκτά από σημερον μέχρι της 31 Δεκεμβρίου έ. έ.

10. — Κατά το διάστημα της Α'. 'Εξαμήνας του 1919 θα δημοσιεύων-ται εις την «Διάπλασιν» 'Ασκήσεις κατ' έλευθερίαν έκλογήν, εκ των έγκριτομέ-νων του παρόντος Διαγωνισμού άποκρί-στικώς. Έως δέ να προκηρυχθί ό νέος Διαγωνισμός δια την Β'. 'Εξαμήνιν του 1919, ουδεις θα δύναται να στέλ-λη 'Ασκήσεις προς δημοσίευσιν.

Οι λοιποί όροι είνε οι αυτοί με τους όρους πάντων των μεγάλων Διαγωνι-σμών, τους όποιους βλέπετε εις το 5^ο Κεφάλαιον του 'Οδηγού περί Βραβείων (φυλ. 1ον, σελ. 8).

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ του τρέχον-τος 174ου Διαγωνισμού προς Σύνθεσιν Πνευματικών 'Ασκήσεων θα δημοσιευ-θούν άργότερα.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Έτέθησαν εις την Κληρωτίδα οι αριθ-μοί 1—3177 και έκληρώθησαν οι έξης 50 κατά σειράν, κερδίζοντες τα γνωστά Δώρα, όπως και κατά την προηγούμενήν κληρωσιν.

754, 1428, 952, 3102, 1146, 237, 2698, 117, 557, 2898, 1014, 363, 1369, 2876, 25, 3137, 1067, 2670, 468, 690, 80, 516, 2974, 1218, 779, 1091, 306, 2593, 417, 3089, 493, 868, 2935, 850, 1680, 274, 3048, 1315, 3147, 618, 923, 702, 2754, 152, 1559, 396, 2156, 2649, 3121, 805.

Τα Δώρα θα σιζούν με τα προσέχεις.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1919

Η ΠΡΟΣΕΤΗΝ ΕΛΛΗΡΙΤΙΚΗ ΚΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1919 θα γίνη την επόμενην έβδο-μάδα του προτεχούς Δεκεμβρίου και θα λάβουν μέρος εις αυτήν όλοι όσοι θα έχουν πληρώσει έτησαν ή έξέμνηον συνδρο-μήν δια το 1919 μέχρι της 30 Νοεμ-βριου έ. έ. το βραδυτέρον. Ο κληρω-ησόμενος, εις μόνος, θα κερδίση μίαν Μετοχήν 'Αναφορών της: 'Ελική; Τριπέρη; της 'Ελλάδος, αξίας δρ. 100, μ' έπιδα κέρδους δρ. 50,000

Εις το διάστημα του έτους 1919 θα γίνουν άλλαι τέσσαρες κληρώσεις Δωρων αξίας 1900 εν δρω οραχμών, εις έκαστην των οποίων θα συμμετέχουν οι έγκαίρως διαπληρωσόμενες την συνδρο-μήν των δια το 1919. Τα Δώρα δια τους 50 κερδίζοντας αριθμούς εις έκαστην των τεσσαρών τούτων κληρώσεων θα είνε τα γνωστά ήδη από τας μέχρι τούδε κλη-ρώσεις.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ο συνοδών την λύσιν με 10 λεπτά, θα λάβη άπλως μέρος εις την Κληρω-σιν. Έάν δέλη να δημοσιευθί και το-νομά του εις τους Άφτας, πρέπει να έ-σκηλίση λεπτά 25 εις γραμματόσημον.

α.) Παίγνιον 'Εσάλη υπό του Ψωφιδούς

ON	TYP	API	
KON	I	O	KON
TI	A	A	ON
NI	ΓAI	AI	PH

Τέσσαρα πελάγη της Εύρώπης.

β.) Γρότος 'Εσάλη υπό Κ. Μίληση

γ.) Διά τους Γαλλομαθεύς 'Εσάλη από το Τραουδύ της Λευτερίας 'Επανόρθωσις Φράσεως L' enfant de seconde est l' école la famille.

Λύσεις του 16ου φύλλου α.) 'Ιησούς, Πέτρος, Παύλος, Μαγ-δαληνή. — β.) Οι σοφοί ήσαν έπτά. — γ.) Pour vanter un beau jour, attendons la fin.

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η Τιμημένη Γαλανόλεκη ήκου-σθη λέγουσα:

— Άκουσες ποτέ αυτούς τους δυο κυρίους να τραγουδούν μαζί; 'Εγώ τους άκουσα χδές στο θέατρο. Τραγουδούσαν θαυμάσια μιά... μο-νοψαλδία.

Εις το μάθημα των Θρησκευ-τικών.

— Είπες, Τοτό, ότι δια να συγ-γράφουν οι Ευαγγελιστάι, τους ε-φώτιζε ό Θεός. Είμπορείς να μου το εξηγήσης αυτό;

— Μάλιστα. Τους άναβε φώς το βράδυ.

'Εσάλη υπό του 'Ηρώος των Δολαντών

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθήναι, 35 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου 1918.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 29 Ὀκτωβρίου (11
Νοεμβρίου) 1918. Μεγάλη ἡμερομηνία
ἱστορική, μεγαλητέρα τῆς; ὅποιος δὲν ἀ-
νοήτως ἔσται ἡ ἱστορία. Ἐτελείωσε ὁ
Πόλεμος! Ὁ ὅχι ἀπὸ αὐτοῦ ὁ Πόλεμος;
ποῦ ἐπολεμοῦσε τέσσαρα τώρα χρόνια ἡ
Ἀνθρωπότης, ἀλλὰ ὁ Πόλεμος ἐν γένει.
Τέτοιο φρικτό, ἀπάνθρωπο, ἀπολίτιστο,
βάρβαρο πρᾶγμα δὲν θὰ τὸ ξαναῖδουμε
καὶ δὲν θὰ τὸ ξαναῖδῃτε. Οὐτε σὺ, οὐτε
τὰ παιδιά σας. Ἀρχίζει ἡ περίοδος τῆς
μακροῦς, τῆς ζωῆς ἡσυχίας. Ὁ
Πόλεμος ἀπέθανε. Ζήτω ἡ Εἰρήνη!

Πλῆθος γράμματα ἔλαβε καὶ αὐτὴ τὴν
ἐβδομάδα ὁ Ἀναστάσιος. Μοῦ εἶπε νὰ σὰ;
εὐχαριστήσω ὅλους καὶ νὰ πληροφορηθῶ
ὅσους ἀνησυχῶσαν γὰρ τὴν ὑγεία του, ὅτι
εἶνε ἐντελῶς καλὰ τώρα καὶ δὲν χαίρει-
ται πολὺ γὰρ τὴν Εἰρήνην, ποῦ θὰ φέρῃ
χαρτί, θὰ φέρῃ ὄρεσι, θὰ φέρῃ... ἀλογο-
παίγνια καὶ θὰ τοῦ ἐπιτρέπῃ νὰ κἀνῃ
τέσσαρες Κυριακὲς τὸ χρόνο!

Τὸ «Μυστικὸν τῆς Κοντέσσας Βαλέ-
ραινας» εἶνε σχεδὸν ἔτοιμο. Σήμερα
τυπώνεται τὸ τελευταῖον φύλλο. Δὲν μέ-
νει παρὰ τὸ ἐξώφυλλο, ποῦ θὰ τυπωθῇ
μὲ δύο χρώματα, καὶ τὸ ράφιμο. Ὡστε
ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος, θὰ τὸ λάβουν οἱ
συνδρομηταί.

Ὡραία Ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν
αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα οἱ ἑξῆς: «Ἑλληνο-
παῖς Ἡπειρώτης, Ἀνέλιπτος Χαρά,
Γοργὴ Ψαροπούλα, Λέων τῆς Χαιρω-
νείας, Ἀνοικτόκαρδος, Ἑλληνικὴ
Σημαία, Μπουμπουλῖνα, Ἰφίτας καὶ
Νεαροῦς Ντέκετιβ. — Ἐξέτελεσα τὰς
παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ
ὅλους διὰ τὰ καλὰ των λόγια.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ προτάσεις λεπτὰ 50.
Διὰ τὰς περιπλέον 10 λεπτὰ ἡ λέξις.]

Μ.Μ. ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν.
τὸ Ὅρουμι μὲ Ἄσμα Νηο., Ἑλλ.
Ἰδεῶδ., Τελεντ. Σπαρτ., Τρελλοαρσ.,
Ἀκροποτ. — ὁ Ἀνοικτόκαρδος μὲ
Γλυκ. Παρελθ., Ναντόπαιδα, Τιάρκ.,
Ζινέτ. — ἡ Δευκὴ Πειοστερά μὲ Κυν.
Δάβ., Τραγ. τ. Δευ., Τιάρκον. — ὁ
Νάροδος Ἀλόνος μὲ Αὐτοκρ. τ. Βυζ.,
Εὐρ. Φιλόδ., Τραγ. τ. Δευ., Τρι-
σεύγενν, Κυθέρειαν, Ἰδιότροπην,
Ζινέτταν, Μανόν. — τὸ Ἄσμα Νηρη-
δος μὲ Μπουμπουλῖναν, Ὀδονοσία,
Τιάρκον. — ἡ Ἀναγέννησις τοῦ Ἑλλή-
νισμοῦ μὲ Γλυκ. Παρελ., Ἑλλαν. τ.
Βιόηρης καὶ μὲ ὅλους τοὺς Πατρῖνους
Ψευδωνυμοῦς. — ἡ Ἀνέλιπτος Χα-
ρὰ μὲ Γαλαν. Σταυροφ. Πατρ. Δουδ.,
Ἰδεῶδ., Ἑλλάδ., Βορβένιαν, Τρισεύ-
γενν, Βαοβαρομ. Ἑλλάδ. — ἡ Γοργὴ
Ψαροπούλα μὲ Τρελλοαρσκειάδα, Ἰδ.
Ἑλλάδ., Τρισεύγενν, Ζινέτταν. — τὸ
Κῶμα τοῦ Αἰγαίου μὲ Τρελλοαρσ-
κειάδα. — ὁ Δικέφαλος Ἀετὸς μὲ πάντας
Κράτους Ἀνικήτων, Βασιλείου καὶ Σι-
δηρὰς Δημοκρατίας. — τὸ Ὡραῖο Θα-
λασσοπόδι μὲ Τρελ. Ἀσιγγ., Τρελ.
Νεοτ., Σεπ. Λόδο.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φί-
λους τῆς: Δικέφαλον Ἀετὸν (ἔλαβε, δε-
κτὰ) καὶ ὁ Ἀναστάσιος ἔλαβε τὸ χαριτωμέ-
νον γράμμα σου, ἀφοῦ ἔγειναν ὅμως τὰ πο-
τελέσματα πόσα πιθάκια καὶ τσίτσες καὶ
καρδιάρες θὰ τοῦ στείλῃς τώρα ποῦ σοῦ
ἔδωκε δεύτερο βραβεῖο;) Σεπασμένον
Λόδο (ἔλαβε, εὐχαριστῶ) ναι, ἡ πό-

λις εἶνε γερμανικὴ καὶ κατὰ λάθος ἐγ-
φη ἔλθειν κτλ.) Ρεμβόδη Σιτίσιαν (ἔ-
στειλα' εἰς τὸ βιβλίον τοῦ κ. Φαίδωνος
ἐνεγρίψης; πρὸ πολλοῦ) Ἡρώα τῆς
Γορβιάς (εἶδες, ὅτι ὁ ἀριθμὸς ἡδύθη) Ἄ-
λαιοσαϊκὸν Διαβολάκι (ἐπιστολαὶ διε-
βιδόσθησαν) θὰ λάβῃς τρία ἀντίτυπα τοῦ
«Μυστικοῦ», τὸ ἕνα δεμένον κτλ.) Ἀ-
πορήτων Χειμάρων (ναι, ἔλαβε καὶ ἔ-
ξέτελεσα τὰς παραγγελίας σου) Δοξασμέ-
νος Εἰκοσιένα (ἔλαβε, εὐχαριστῶ) τὸ νο-
μά σου ὑπάρχει εἰς τὸ ἔστειλαν προσέ-
τις περαστικά) Ἀναγέννητον τοῦ Ἑλ-
ληνισμοῦ (ἔν ἐνθυμοῦμαι τώρα διὰ τὸ
ἄλο οὐκ, δέκα φορὲς τὸ ἴδιο δὲν ἐπι-
τρέπεται) Ψωριδέα (χρυσόδετα δὲν
ὑπάρχουν) Θεοδ. Α. Δαβ. (τὸ γοργόν
καὶ χάριν ἔχει) Ἀεροναύτην καὶ Γαλα-
ξίαν (ἔλαβε, εὐχαριστῶ) τὰ ποτελέσματα
προσεχῶς) Γενναῖον Πρόσκοπον (ἐκτα-
κτο τὸ γράμμα σου! ὁ Ὁδηγὸς ποῦ
σοῦ ἔστειλα, θὰ σὲ πληροφορήσῃ τί πρέ-
πει νὰ κάμῃς γὰρ τοὺς Διαγωνισμοῦς;
καμνία ἐξαίρεσις δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ)
Μακεδόνα Πρόσκοπον (ὠραία ὥπως
πάντα ἡ ἐπιστολή σου! τὰ 30 λεπτά
ποῦ γράφεας, δὲν ὑπῆρχαν μέσα) Ἀ-
στέρα τοῦ Βέγα (ναι, τὰ ἐξήγησα καὶ εἰς
ἄλλους) Α. Τσίμ. (ψευδώνυμα ἐγκρί-
νεται διαρκῶς σὲ καθε φύλλο) Κόρη
τοῦ Βουνοῦ (μὲ ὅλη τὴν καρδιά μου
εὐχομαι περαστικά' ὅλας τὰς καλὰς
μου φίλας καὶ φίλους ποῦ προσεδέχθη-
σαν ἀπὸ γρίπη) Πατρὶνὸν Δουλοῦδι,
(ἐγκαρδία συλλυπητήρια) Νικηφόρον
Σίφος (περαστικά) Κ. Κοκ. (εὐχαρι-
στῶ πολὺ καὶ εὐχομαι καθε εὐδοκίμησι
στὸν ἑμιό σας) Ὁμοῖκὸν Ὁρακόπουλο
(15 λεπτά προέπει νὰ ἐσωκλειθῇ; σὲ καθε
τετράδιον) Σημάλαν τοῦ Βυζαντίου (θὰ
ὀδηγηθῇς ἀν διαβάσῃς; τοὺς ὄρους τοῦ
Δημοφρίσματος; εἰς τὰ φύλλα 25 καὶ
47) Δ. Σ. Κοκ. (σὺ εἶπες) Σ. Θε-
λοῦδ. (ἔλαβε, εὐχαριστῶ) Εὐέλπιν
Νέον (ἐγκαρδία συλλυπητήρια) εὐχαρι-
στῶ γὰρ τὰς καλὰς διαθέσεις, ἀλλὰ δὲν
εἶνε δυστυχῶς, κατορθωτὸν) Τραγυδι
τῆς Δευτεριᾶς (ἐγκαρδία συλλυπητή-
ρια) Μολυβένιον Ὀυρανόν, Ἀρίσταρ-
χον τὸν Σάμιον κτλ. κτλ.

Ἰούλιον Καλαρά, Κραυτῆν Κρα-
νόλουν (ἔλαβε εὐχαριστῶ, ἔστειλα.)
Πολύβιον Ι. Ι., Παπουτσωμένον
Γάτον, Πιλοαρχὸν Γράντ, Πυθαγό-
ραν τὸν Σάμιον, Ἄσμα Νηρηίδος,
Μανόν, Ἡρώα τοῦ Κιλκίς (ἔστειλα.)
Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβε, μετὰ τὴν
29 Ὀκτωβ., θάπαντῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 177ου Διαγωνισμοῦ Λύ-
σεων Σεπτεμβρίου-Νοεμβρίου. Αἱ λύσεις
δεκταὶ μέχρι τῆς 4ης Φεβρουαρίου ἀλλὰ
καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ'
ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ,
ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.]

374. Δεξιόγραφος

Τὸν συριγμὸν συμφώνων
Μὲ σύμφων' ἄλλα δύο
Ἀνβάλλῃς στὴ γοαμῆ,
Γεωργικὸν ἐργατεῖο.
Τοῦ μόχλου καὶ τοῦ πόνου
Θὰ κάμῃς στὴ στιγμή.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Μέλлонτος

375. Στοιχειοτονόγραφος

Ἐνα σύμφωνον ἀν συνάφης
Μ' ἕνα ζῶον κερασφόρον,
Κόσιο ὄνομα θὰ γράψῃς.
Κί' ἀν τὸν τόνο του κινήσῃς,
Τότε... θὰ τὸ προσκινήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργ. Π. Λαγοπάτη

376. Ἀναγνώστης

*** Ε ***
* Λ *
* Α *
* Σ *

Νῆνικατασταθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ
γραμμάτων, ὥστε νὰ ἀναγινώσκονται παν-
τοῦ ὅρη τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κόκκινον Γάντι

377. Ἐπιγραφή

Ο Λ Α Κ Α Σ Π
Κ Ο Τ Ε Γ Υ Ο
Σ Υ Η Ε Φ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς
ταύτης.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ναυτοπ. τῶν Σπαστῶν

378. Φωνηεντόλιπον

* - φλγ - ν - ὑτ - τ - - πρδ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φαιδρου

379. Γρίφος

το το το

ὦω το το το το ρρρρ τράγου

Ἀπ' ὦω το το το το ρρρρ ξέρε

το το το

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φτωχὸ Χαμογηλάκι

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήστων φύλ. 36 καὶ 37

277. Ὁβίς-Ἰβίς. — 278. Ἀσπὴ-Ἀσπ. —
279. Π 280. Ἀ ν π ρ ε ε ε η ς,
Κ Α Ι θ ἄ τ ῆ ν λ ὑ σ η ς. (Ἡ
ΠΑ Δ Ο Σ ἀνάγνωσις κατὰ στί-
Ι Ο Σ χον ἐκ δεξιῶν.) — 281.
Σ Εἰς ἐθ' ὁ εὐς, ἐν δεξι-
α ν ο ὐ κ ἔ ζ ε ι.
(Εἰς ὅθ' ὡς ἐν διὰ νου καὶ χί.)

282. Γύης (γῆ, ὕς.) — 283. Ὑμνος-ὑμνος.
284. Μ Η Σ Η 285. ἈΡΝΟΣ (ῥά-
Α Σ Δ σον, νόσος, ὄνος,
Ν Ι Ρ σάνος.) — 286. Τὸ
ΜΥΚ Ο ΝΟΣ ἀνάγνωσις κατὰ στί-
Φ Α Υ γελὸ τοῦ χαλᾶ —
Ξ Ο Η 287. Ἰ σ τ ὁ ς ἄ-
Ο Σ Λ ρ ἄ χ ν η ς τ ἄ
πάν τ α. (Εἰς τ'
ὡς ἄρ - αχ - ν' εἰς τὰ πάν τ α.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἀπλὰ
στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) Πέραν
τῶν 10 λέξ. 20 λεπτ. ἡ λέξις, μὲ παχέα δὲ
στοιχεῖα λεπτ. 30 καὶ μὲ λεπταῖα λεπτ. 40.
Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1.]

[1Η' - 414]

Λαρισσαϊκὸν Διαβολάκι, Λαρισι-
νοί, στεροῦμαι ἀπενήσιώς σας.

ΠΑΠΟΥΤΣΩΜΕΝΟΣ ΓΑΤΟΣ

[1Η' - 415]

Βορβένια, ὁ μόνος Λαρισσινός, ποῦ
θὰ σ' εὐρὴ εἶναι τὸ; — Δαιμόνιον

[1Η' - 416]

Λαρισσαϊκὸν Διαβολάκι, γὰρ τὴν
ἑσπέρην σου εὐχόμεθα χρόνια πολλὰ
καὶ εὐτυχισμένα. — Δαιμόνιον, Πανελ-
λήνιος Πόθος.

[1Η' - 417]

Γλυκεῖα Ἑλληνοπούλα, Πανελλήνιε
Πόθος, βλέπετι πῶς μαθαίνονται τὰ
ψευδώνυμα. — Λαρισσαϊκὸν Διαβολάκι

[1Η' - 418]

ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ ΤΟΥ 21
ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος

[1Η' - 419]

Βορβένια, ἀμέλι; σὲ βοήθηκα πιά!
Λαρισσαϊκὸν Διαβολάκι

[1Η' - 420]

Ἡ εὐγενὴς ἐξακολούθησις προτάσεως ἀν-
ταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν παρὰ δια-
φόρων, μὲν ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν
νὰ τοὺς παρακαλέσω, ὅπως, μετὰ τῶν
θερμῶν μου εὐχαριστιῶν καὶ πρὸς ἀπο-
φυγὴν παρεξηγήσεώς μου, ὑποβληθῶσιν

εἰς τὸν κόπον τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπὶ
νελημμένων, περὶ μὴ ἀνταλλαγῆς
σχετικῶν ἀγγελιῶν μου.

ΙΔΕΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ

[1Η' - 421]

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ὑποψήφιος Δημοψηφίσμ. 1918

[1Η' - 422]

Πατρὶνὸν Δουλοῦδι, σὲ βοήθηκα εἰς τὴν
Δικέφαλος Ἀετὸς. — Νικηφό-
Σίφος, Μικο. Βιδυνός, Ἐνδοξος Σ.
μαίος. Φουστανελιάς, Σεφτ. τ. Ν.
κης, Ναπολέων Α', Ἀπίγονος τ. Ν.
Πρόμαχος τ. Ἐλευθ., Τρελ. Νεότης
Τρελ. Ἀσιγγάνα, Ὡραία Νηρηίς
κτλ. Ἐν τέλει ὁ ἡ Πάτρα.

[1Η' - 423]

Δαιμόνιον ἡ Χαλαρὸν Κόσμον, χρὸς
νὰ πολλὰ γὰρ τὴν ἐσπέρην σου. —
Πανελλήνιος Πόθος, Γλυκ. Ἑλλανο-
πούλα, Λαρισσαϊκὸν Διαβολάκι, Κλε-
φτόπουλο τοῦ 21.

[1Η' - 424]

Ὁλοι ψηφίσατε τὸ
ΚΥΜΑ ΤΟΥ ΑἴΓΑΙΟΥ

[1Η' - 425]

Πατρῖνοί, ἰδὼν ὅτι ἀνεκαλύφθη, σὰ
χρῆστέ καὶ φύγω. — Πατρῖνὸν
Δουλοῦδι ἡ Δικέφαλος Ἀετὸς.

[1Η' - 426]

Στὸ Τραγυδι τῆς Δευτεριᾶς, θεο-
σὰ συλλυπητήρια γὰρ τὸ μετὰ
χαμό.

ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΕΙΣ

[1Η' - 427]

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΣΤΗΝ ἈΜΥΝΑ
ὍΡΙΣΜΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ: Ἀθ.
τῶν Μικρὸς Ἀθηναῖος, Δαι-
μόνιος, Ρωμανιώλης Πατρῶν Χ.
σπτόπουλος, Υἱὸς τῆς Ἑλλάδος
Χίου Δένδης, Καλαμῶν Βεκόπουλος
Κασοῖτης, Τσιοβαριδῆς.

Ἀναλάβετε Ἀντιπροσωπεῖας

[1Η' - 428]

Πατρῖνοί, ἀδύνατον ἀκόμη νὰ κατορ-
θώσῃ τὴν ἀνακαλύψιν μου, δὲν σὰ
τῶ εἶπα;... ἀλλὰ δὲν κουνήθηκα καὶ
διόλου ὁ Δικέφαλος Ἀετὸς ἐνόμι-
σε πῶς θὰ με ξεγέλασθ' καὶ ὅμως ἐ-
γνωρίζῃ ἀκόμη ποῖα εἶμαι! Γὰρ νὰ μὴ
κοπιᾶτε πολὺ καὶ ἀρρωστήσῃτε, τῶρ
μάλιστα μετὰ τῆς γρίπης, ἀποκαλύ-
πτομαι. Εἶμαι ἡ Τρελλὴ Νεότης!!!

ΠΑΤΡΙΝΟ ΛΟΓΑΓΟΥ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλαδίων
ἐληφθῶσαν ἀπ' 25 ἕως 31 Ὀκτωβρίου
Συνυπολογίζονται μὲ 25 λεπτὰ

ΑΘΗΝΩΝ: Ν. Παπαδημητριάδου, Σ. Χονδρογιάννης, Ι. Δημόπουλος, Π. Αν-
δρουτσόπουλος, Γ. Παπαδημητριάδου, Σ.
ΒΟΛΟΥ: Τιμημένο Τουφεκί, Θ. Α.
Λαζάρου.

ΑΔΡΙΝΣΗΣ: Β. Φίλιος.
ΑΛΥΡΕΙΟΥ: Ὀλγα Ἀθανασίου, Μα-
ροῦσα Κασοῖτου,
ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ: Ψυχὴ τοῦ Ἀπείρου.
ΠΑΤΡΩΝ: Τραυματίας τοῦ Μπετανί-
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Κούλα Ἀλ. Ἀλεξάνδρου
Κ. Α. Πατσός.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ: Α. Ι. Οικονομίδης.
Π. ΦΑΛΗΡΟΥ: Εδωτορία, Α. Παντελ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ὀνόματα, με-
τὰ καὶ ὅλων τῶν ἀποστέλλαντων, δεῖ-
λεπτοῦ μόνον μὲ τὴν λύσιν των, ἐ-
δωσαν εἰς τὴν κληρονομία καὶ ἐληφθῶ-
σαν οἱ ἑξῆς δύο: Σπυρ. Χονδρογιάννης
ἐν Ἀθῆναις καὶ Νικ. Ἀκρίδας ἐν Πά-
τραις, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τῆς
μῆρας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.